

4a Biennial d'Art Leandre Cristòfol Del 20 de febrer al 18 d'abril de 2004

DATES: Del 20 de febrer al 18 d'abril de 2004

LLOC: Centre d'Art La Panera, Lleida

HORARI: De dimarts a dissabte, de 10 a 14h i de 16 a 20h. Diumenges i festius de 10 a 14h. Dilluns tancat

COMISSÀRIA: Glòria Picazo

JURAT: Teresa Blanch, Manel Clot, Glòria Picazo, Lluís San Martín i Jesús Navarro

PRODUCCIÓ: Centre d'Art la Panera, Lleida

COORDINACIÓ: Antoni Jové

SERVEI EDUCATIU: Helena Ayuso i Roser Sanjuan

Visites comentades per al públic en general: De dimarts a divendres de 10 a 13h i de 16 a 19h. Dissabtes a les 12 i a les 18h. Diumenges a les 12h

DIFUSIÓ: Maria López

TRANSPORT I MUNTATGE: ACME activa i CROQUIS

Entrada Lliure

La quarta edició de la Biennial d'Art Leandre Cristòfol, de la mateixa manera que les anteriors, persegueix l'objectiu d'oferir una visió de les manifestacions artístiques que han caracteritzat l'àmbit de les arts visuals al panorama català i espanyol dels darrers anys, per tal de debatre temes i qüestions que afecten a la creació contemporània, i prendre consciència de com es va configurant la dinàmica de la societat actual.

Per aquesta edició s'han establert diverses línies d'actuació: D'una banda es vol mirar enrere per revisar la primera edició, i en conseqüència, convidar artistes que estigueren presents, com és el cas de Mabel Palacín i Jordi Colomer, per tal de poder anar actualitzant la seva presència a la col·lecció. D'altra banda, i amb la intenció d'apuntar cap al futur s'ha apostat per artistes emergents, els treballs dels quals es troben en confluència amb altres disciplines o signifiquen una renovació dels llenguatges tradicionals de les arts visuals, com ara el dibuix o la escultura. Així es presenta obres de Lara Almarcegui, Jordi Bernadó, Cabello/Carceller, Patricia Dauder, Martí Guixé, La Ribot, Abi Lazkoz i Francisco Ruíz de Infante. Atesa la incorporació de les tecnologies digitals a la creació en vídeo, la secció dedicada al vídeo en monocal (seleccionada per Neus Miró) presenta sis treballs (Conde Codina, Pedro Ortuño, Mireia Sallarés, Valeriano López, Iñiqui Álvarez, Jordi Moragues) representatius de les tendències i pràctiques actuals per tal de conèixer la situació que avui caracteritza aquest àmbit. I finalment, la secció dedicada a revistes i publicacions posa de relleu el fet que l'art no passa necessàriament per

La Ribot, *Travelling* (2003)

un espai expositiu, sinó que projectes artístics com ESETÉ, La Más Bella, Cru i Take Away permetran que ens adonem que a més de funcionar com a plataformes d'anàlisi, difusió i promoció de la cultura contemporània, poden per elles mateixes configurar-se com plataformes de creació.

Curs Art, ciència i tecnologia

2,4,9,11 i 18 de març de 2004, dimarts i dijous a les 19h.

De forma paral·lela, dins de la programació de la Biennial, tindrà lloc una sèrie de cinc conferències a càrrec de **Cristina Junyent, Roberta Bosco, Xavier Duran, Marina Núñez i Oscar Vilarroya**, encaminades a debatre la interrelació entre les humanitats i la ciència.

Malgrat parlem de la necessitat de practicar la interdisciplinarietat en l'àmbit acadèmic i professional, la realitat del fet sembla demostrar-nos que dur-la a terme és quelcom cada vegada més difícil, com a conseqüència de l'especialització intrínseca a cada disciplina. Per aquesta raó en aquest curs es vol propiciar un debat multidisciplinar a partir de les aportacions d'especialistes en diferents àrees del coneixement, a fi i efecte de descobrir i analitzar els punts d'encontre i desencontre entre l'art, la ciència i la tecnologia.

RECULL FOTOGRÀFIC

JORDI BERNADÓ

Barcelona, 1999

Les fotografies de Jordi Bernadó mostren una aparent normalitat, escenes que podrien descobrir en qualsevol indret de qualsevol ciutat, però aviat es posa de manifest que el que en realitat està proposant l'artista a l'espectador és que vegi molt més enllà d'allò que objectivament ens mostren les fotografies. Les quatre imatges seleccionades: *Lleida*, *Barcelona*, *Tokyo* i *Salmon Arm* posen en relleu algun aspecte inusual d'una ciutat, però que per la seva singularitat acaben significat un indret, com ara l'autobús reconverit en bar a Lleida, o bé el marcat accent *Kitsch* que encara avui predomina en el ritus funeraris, en el cas de Barcelona.

MABEL PALACÍN

El vídeo *Sur l'autoroute* (1999) mostra un cotxe que dona voltes en un circuit, alhora que ens deixa veure que cotxe i càmera segueixen el mateix recorregut. En cadascuna de les voltes el cotxe s'enfronta a una pantalla que recull una sèrie d'imatges-escena realitzades amb ombres xineses i posteriorment en el seu recorregut anirà trobant els elements i els personatges que les han anat configurant. *Sur l'autoroute* fa que els personatges que intervenen i el mateix espectador es trobin en una situació de moviment i de trànsit constant, i per aconseguir-ho l'artista pren com a punt de partida l'estructura cinematogràfica de les *road movie*. Com succeeix en aquests tipus de pel·lícules, *Sur l'autoroute* manté una estructura en episodis i amb cada nova volta al circuit se'n inicia un nou.

SECCIÓ VÍDEO EN MONOCANAL

JORDI MORAGUES

Jordi Moragues, *Mantis*, 2002,

Jordi Moragues treballa en el camp de l'animació, i en el cas de *Mantis* el dibuix recupera tot el seu protagonisme. Amb la precisió d'un documental de ciències naturals, a *Mantis* es recrea el cicle de la vida d'un insecte i s'aprofita per abocar-hi una reflexió sobre la natura i la fragilitat de la vida.

SECCIÓ DE REVISTES I PUBLICACIONS

LA MÁS BELLA

La Más Bella

La Más Bella és una revista experimental de creació artística i literària que s'edita a Madrid i que inicià la seva singladura el 1993 de la mà de Pepe Murciego, Diego Ortiz i Juanjo *El Rápido* –aquest darrer posteriorment abandonà el projecte–, que des d'un bon principi es van entestar a difondre les pròpies creacions i les de nombrosos col·laboradors i d'una manera altruista han contribuït a l'aparició de més de vint números. Les revistes s'han caracteritzat per tenir cura tant de la forma com dels continguts, i d'aquesta manera han provocat que cadascuna de les edicions esdevingués una autèntica sorpresa. La distribució d'aquesta revista sempre s'ha fet a través de llibreries especialitzades, galeries i museus; tanmateix, Murciego i Ortiz l'any 2001 van concebre *Bellamàtic*, una màquina expenedora de productes culturals alternatius, que s'ha utilitzat no únicament per repartir edicions independents i enginyers artístics, sinó també per oferir programes de *performance*.